

[Hendriksen.]

heden i København er naaet dertil, at det er Rederne, der i Henhold til Overenskomst med Søens Arbejdere betaler Forhyringsudgiften, vil det sige, at i Provinsbyerne, hvor hver Part maa betale sine Udgifter, for saa vidt det drejer sig om Forhyring til Sejlskibe, bliver Forholdet dette, at de forhyrede vedblivende vil blive stillet overfor de Udgifter, der i Øjeblikket hviler paa dem, indtil man indfører ensartede Forhyringsforhold paa dette Omraade i hele Landet, og det synes jeg man skulde gøre. Jeg synes, det er nødvendigt, at man har ensartede Forhold paa dette Omraade. Lovforslaget forekommer os derfor, hvad Forhyringsbestemmelserne angaar, upaakrævet, vi kan ikke acceptere dem.

Holger Kristiansen: Det forelagte Lovforslag slutter sig, som det er nævnt af de ærede foregaaende Ordførere, til en af den internationale Konference i Genua 1920 vedtagen Konvention og maa derfor naturligt følge Ratificeringen af denne Konvention. Lovforslaget tilsigter en Simplificering af Mønstrings- og Forhyringsvæsenet og en Overgang for dette Erhverv til den offentlige Arbejdsanvisning. Forhyringen søges forenklet samtidig med, at man tilsigter at sammendrage de to Ting, som i Virkeligheden er meget nær knyttet sammen, Forhyring og Mønstring af Søfolk.

Den i Genua vedtagne Konvention er som lignende Konventioner et Led i Bestræbelserne for paa en Række Omraader at faa oprettet fælles internationale Retsregler. Der er vel neppe noget Omraade, hvor det er saa umiddelbart indlysende, at saadanne fælles Synsmaader og fælles Retsregler bør være gældende, som hvor det gælder et Omraade som Skibsfarten. Hvad der i den paagældende Konvention siges, er, at Forhyring for Vindings Skyld bør afskaffes, og at der for Søfolk navnlig bør være Adgang til at prøve Kontrakten før og efter Underskriften. Det er Principper, som vort Parti fuldt ud kan anerkende, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til velvillig Behandling og Vedtagelse i dette høje Ting.

Hvad Lovforslagets Enkeltheder angaar, skal jeg kun nævne, at da det i samme Skikkelse forelaa til første Behandling i 1925—26, henstillede mit Partis Ordfører ved denne Lejlighed til Overvejelse, om det ikke var muligt at anvende i Særdeleshed udenfor København de nu bestaaende Arbejdsanvisningskontorer i Stedet for at oprette nye Statskontorer.

Den daværende højtærede Erhvervsminister, som jo er den nuværende højtærede Minister for Søfart og Fiskeri, afviste ikke Tanken, efter hvad jeg ser af Forhandlingerne ved den Lejlighed, og jeg vil derfor gerne nu gøre de Tanker ogsaa til mine og henstille til det Udvalg, der antagelig faar med Sagen at gøre, at prøve denne Sag. Derved vil man jo ogsaa i nogen Grad imødekomme de Indvendinger, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Kr. Kristensen.

Endelig har jeg endnu kun at pege paa, at der i § 15 formentlig maa ske en Ændring, vel mest af sproglig og teknisk Karakter, men en Ændring, som jeg i hvert Fald anser for nødvendig, og som vist ikke kan volde nogen særlig Vanskelighed. Det hedder nemlig i denne Paragraf:

„Denne Lov kommer ikke til Anvendelse, for saa vidt angaar Søværnets egentlige Krigsskibe samt Skibe, der af Regeringen anvendes til Troppetransport.“

Udtrykket „Søværnets egentlige Krigsskibe“ er uheldigt, allerede af den Grund, at vi vel ikke har nogen egentlige Krigsskibe, i hvert Fald ikke Krigsskibe, som af store Mariner i andre Lande vil blive anerkendt som saadanne; men endnu mere af den Grund er denne Vending uheldig, at dette Forhold jo nu i hvert Fald søges betydelig ændret ved de Forslag, der foreligger, til en Nyordning af Marinen. Ved den Ordlyd, som her er anvendt, undtages jo nemlig ikke de af Marinens Skibe, som har med Fiskeriinspektion, Opmaaling og lignende at gøre, altsaa Flaadens egentlige Opgaver i Fredstid, og det er dog neppe Meningen. Hvad der burde staa, er efter min Mening dette, at Marinens Skibe er undtagne. Formentlig er det det, der er tænkt, og en Ændring i den Retning anser jeg for afgjort nødvendig.

I øvrigt skal jeg, som sagt, anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Ministeren for Søfart og Fiskeri (Stauning): Jeg takker de to ærede Ordførere, som har givet Tilslutning til det forelagte Lovforslag; jeg kan ganske godkende de Betragtninger, der fremsattes af det ærede Medlem Hr. P. Andersen om, at de nuværende Tilstande med Hensyn til Forhyring af Sømandskab er yderst slette, i alle Henseender utilfredsstillende og lidet passende for et Land, der dog paa saa mange Omraader har tilvejebragt ordnede Forhold.